SCRIMĂ

Surprize de proporţii în campionatul Capitalei la floretă băieţi!

Floretiştii aspiranţi la titlul de campion al Capitalei şi-au dat... întîlnire, sîmbăta trecută, în sala de sport de la „Drept". Dar, spre surprinderea generală, principalii pretendenţi la titlu, în frunte cu **Tănase Mureşanu, Ion Drîmbă, Ştefan Haukler şi Iuliu Falb,** au fost făcuţi... k.o. de către floretiştii noştri de perspectivă şi, în principal, de **Mihai Ţiu.** Tînărul şi proaspătul trăgător al clubului sportiv Steaua a reuşit să-şi adjudece titlul de campion al Capitalei, după o serie de victorii frumoase (şi sigure) la Mureşanu, în semifinale, şi la Weissböck, în meci decisiv: 5-3, 4-5, 5-4. **Ştefan Weissböck** (Steaua), care a ocupat locul 2, are meritul de a fi realizat două nesperate victorii, în semifinale, asupra lui Drîmbă. Locul 3 a revenit lui **Mureşanu** (Univ.), victorios cu 2-1 în meciul cu **Drîmbă** (locul 4). Iată şi trăgătorii clasaţi pe locurile 5—9: **Haukler, Bunicelu, Filip, Falb** (toţi de la Steaua) şi **A. Budahaziu** (Univ.).

Comportarea sub aşteptări a fruntaşilor floretei noastre, trăgători de lot, nu are — cu excepţia lui Falb, care a concurat bolnav — nici o justificare, cu atît mai mult cu cît de finala pe ţară a competiţiei nu ne mai desparte nici o lună de zile !?...

De menţionat că floretiştii clasaţi pe locurile 1—9 se califică direct în finala campionatului republican.

În continuare, pe locurile 10—15, s-au clasat: **Al. Miclăuş** (Univ.), **Gh. Burlea** (Progresul), **Cristian Costescu** (Univ.), **Z. Bejan** (Progr.), **Gh. Lucian** (Univ.) şi **Gh. Cătuţoiu** (C.S.Ş.).

Proba de sabie din cadrul aceleiaşi competiţii a revenit, după baraj, trăgătorului **Hariton Bădescu** (Steaua). În asaltul de baraj, de o rară frumuseţe şi de o mare tehnicitate, **Bădescu** a dispus de **Vintilă** cu 5—4. Clasament: 1. **H. Bădescu** (Steaua); 2. **O. Vintilă** (Steaua); 3. **Gh. Alexe** (Steaua); 4. **Gh. Culcea** (Steaua); 5. **M. Sandu** (S.P.O.B.); 6. **E. Turcu** (Univ.); 7. **D. Mustaţă** (Steaua); 8. **C. Nicolae** (Steaua).

Sabrerii de mai sus se califică direct în finala pe ţară a campionatului.

Următorii clasaţi: **E. Ganea** (S.P.O.B.); **A. Iercoşan** (S.P.O.B.); **I. Galan** (S.P.O.B.); **L. Mihăileanu** (S.P.O.B.); **I. Popov, D. Văcărescu, R. Manoliu** şi **V.Pop,** toţi de la Universitatea.

— t. st. —

POPICE

Întîlniri decisive

Pentru popicarii noştri fruntaşi, etapa a doua a fazei interregionale a campionatului republican pe echipe, a avut o dublă importanţă: 1. calificarea în finala pe ţară; 2. verificarea stadiului pregătirii atinse de ei în vederea „mondialelor" din iunie. De aceea, privirile noastre s-au îndreptat spre întîlnirile în care evoluau membrii loturilor republicane.

RECORD DE BILE... GOALE

Pe arena Gloria din Capitală şi-au disputat întîietatea două formaţii de forţe sensibil egale: Flacăra Cîmpina şi Gaz metan Mediaş. Pistele destul de „pretenţioase" i-au supus la un serios examen pe jucători, majoritatea lor dovedind că nu stăpînesc temeinic toate procedeele tehnice. Rezultatul: în cele două meciuri (s-a jucat tur-retur) Gaz metan a avut 129 de bile... goale, iar Flacăra 94. Individual „recordul" la bile irosite a fost stabilit de A. Caba (Gaz metan) cu 29 (20+9) şi A. Şucatu (Flacăra) 28 (19+9). (În mod obişnuit, un jucător iroseşte cel mult 4—5 bile în două meciuri).

Şi acum, iată rezultatele obţinute de cei patru sportivi vizaţi pentru „mondiale": *Petre Purje* 849 p.d. + 857 p.d. cu 3 bile... goale; *N. Blănaru* 820 p.d. + 811 p.d. cu 9 b. g.; *A. Şucatu* 820 p.d. + 854 p.d. cu 28 b. g. (toţi de la Flacăra); *E. Kiss* (Gaz metan) 808 p.d. + 789 p.d. cu 14 b.g. Cu excepţia lui Purje, ceilalţi selecţionabili n-au corespuns. Rezultatele celor două jocuri: Flacăra—Gaz metan 4865—4966 p.d. şi 5013—4795 p.d. Flacăra a obţinut calificarea

INVINGATORI LA ULTIMA PERECHE

La Braşov, fosta campioană a ţării, Petrolul Ploieşti, a fost învinsă în primul meci de Voinţa Tg. Mureş cu 5237-5055 p.d. Puţini sperau ca în retur ploieştenii să refacă handicapul de 182 p.d. Şi totuşi, — după penultimul schimb al returului, tabela de marcaj indica, la total, egalitate. Echipa finalistă a actualului campionat urma deci să fie stabilită la ultima pereche formată din doi oameni de bază ai echipei naţionale: *C. Vînătoru* (Petrolul) şi *T. Szemany* (Voinţa). Cu un plus de putere de luptă, *C. Vînătoru* a învins cu 904—855 p.d. În ajun aceşti jucători au fost marcaţi cu 893 p.d. şi respectiv 951 p.d. Cum s-au comportat ceilalţi membri ai lotului republican? *Dumitru C. Dumitru* (Petrolul) a avut o comportare slabă în primul meci (829 p.d.) pentru ca în retur să evolueze la adevărata lui valoare (893 p.d.), iar *L. Martina* (Voinţa) a înregistrat două rezultate bune: 895 p. d. şi 861 p.d. Scorul final al ultimului joc: 5189—4958 p.d. pentru Petrolul Ploieşti.

LUPTE

ÎNTRECERILE JUNIORILOR

Sîmbătă şi duminică au avut loc întrecerile zonale ale primului concurs republican de primăvară la lupte greco-romane, rezervate juniorilor.

HUNEDOARA. — În sala de sport Constructorul s-au întîlnit 37 de juniori din regiunile Braşov, Cluj şi Hunedoara. Iată primii clasaţi: *cat. 48 kg* — N. Paloczi (Cluj); *cat. 52 kg* — V. Macingo (Cluj); *cat. 56 kg* — I. Cordea (Hunedoara); *cat. 60 kg* — M. Tolea (Hunedoara); *cat. 65 kg* — V. Viszuli (Braşov); *cat. 70 kg* — P. Tătaru (Hunedoara); *cat. 75 kg* — A. Ivanov (Braşov); *cat. 81 kg* — Al. Timar (Braşov); *cat. peste 87 kg* — E. Joldoş (Cluj). P. ROMULUS — coresp.

CONSTANŢA. — La această zonă au participat sportivi din regiunile Galaţi, Suceava, Iaşi şi Dobrogea. Cîştigători: *cat. 48 kg* — C. Fedorov (Dobrogea); *cat. 52 kg* — M. Dumitru (Galaţi); *cat. 56 kg* — T. Damian (Galaţi); *cat. 60 kg* — I. Bacalum (Galaţi); *cat. 65 kg* — I. Olaru (Galaţi); *cat. 70 kg* — M. Butuman (Galaţi); *cat. 75 kg* — P. Zaharov (Dobrogea); *cat. 81 kg* — M. Filip (Iaşi); *cat. 87 kg* — M. Munteanu (Galaţi); *cat. peste 87 kg* — I. Grigoraş (Dobrogea). E. PETRE — coresp.

ORADEA. — În localitate au evoluat luptători din Baia Mare, Tg. Mureş, Marghita şi Satu Mare. Rezultate: *cat. 48 kg* — I. Jeg (Baia Mare); *cat. 52 kg* — I. Drocsa (Tg. Mureş); *cat. 56 kg* — Gh. Bodiş (Marghita); cat. 60 *kg* — Gh. Doagă (Tg. Mureş); *cat. 65 kg* — A. Magheran (Tg. Mureş); *cat. 70 kg* — I. Munteanu (Marghita); *cat. 75 kg* — V. Galos (Oradea); *cat. 81 kg* — I. Rat (Marghita); *cat. 87 kg* — A. Fekete (Oradea); *cat. grea* — V. Roman (Satu Mare).

CRAIOVA. — 93 de tineri luptători reprezentînd 14 oraşe au luat parte la concurs. Rezultate: *cat. 48 kg* — Gh. Berceanu (Craiova); *cat. 52 kg* — T. Petrovici (Craiova); *cat. 56 kg* — I. Tiparu (Roşiori); *cat. 60 kg* — I. Goaga (Sinaia); *cat. 65 kg* — Al. Barbu (Roşiori); *cat. 70 kg* — M. Vlad (Circea); *cat. 75 kg* — C. Şerban (Craiova); *cat. 81 kg* — I. Carpiş (Craiova); *cat. 87 kg* — Gh. Cîntar (Craiova); *cat. grea* — I. Ştirbu (Găeşti).

Volumul şi intensitatea nu înseamnă totul!...

(Urmare din pag. 1)

turnare înapoi, „Danilova" la acrobatică. În conspectul lecţiei nu a fost precizat dacă este vorba de însuşirea sau de repetarea acestor elemente.

Şi acum să dăm cuvîntul cifrelor:

Durata totală a antrenamentului 125 de minute, lucru efectiv 25 minute. Partea pregătitoare 20 de minute, lucru efectiv 15 minute. Partea fundamentală 100 de minute, lucru efectiv 5' 25" din care la: sărituri 20 de minute, lucru efectiv 49"; bîrnă 40 de minute, lucru efectiv 2' 01"; acrobatică 40 de minute, lucru efectiv 2' 35". Partea de încheiere 5 minute, lucru efectiv 5'.

Gimnasta pe care am urmărit-o a executat, aproximativ ca şi celelalte sportive, 16 repetări la sărituri, 65 la bîrnă şi 73 la acrobatică.

Pentru cineva mai puţin iniţiat în „tainele" gimnasticii şi care s-ar uita numai la cifre, densitatea lecţiei poate părea destul de mică. De aceea, trebuie să avem în vedere unele considerente, în primul rînd pe acela că este vorba de o grupă de începătoare. Nici una dintre gimnaste nu a participat pînă acum la competiţii şi abia la toamnă unele îşi vor face debutul în concursuri. De asemenea, trebuie să se ţină seama de faptul că în gimnastică executarea unui element durează puţin timp (de aici neconcordanţa aparentă între numărul mare de repetări şi timpul de lucru efectiv redus); în primele etape ale formării deprinderilor, orice execuţie cere un efort mare. Luînd în consideraţie chiar şi numai aceşti factori, putem să apreciem că densitatea lecţiei s-a ridicat la un nivel corespunzător. Faţă de numărul de gimnaste prezente, părerea noastră este că durata totală a antrenamentului a fost totuşi prea mare. Acelaşi lucru efectiv s-ar fi putut realiza într-un timp mai scurt şi, poate, cu un efect fiziologic mai adecvat, mai util, dacă s-ar fi lucrat mai organizat. De aceea, credem că este datoria specialiştilor să formuleze unele concluzii general valabile în privinţa volumului şi intensităţii lucrului la grupe de copii şi tineret.

Dar, am precizat şi mai sus, densitatea nu este totul! În cele ce urmează ne vom opri, pe scurt, asupra unor probleme legate de metodica de predare, de gradare a acestei predări şi de calitatea muncii, probleme care — după părerea noastră — nu au fost rezolvate la un nivel corespunzător.

Să dăm cîteva exemple: la sărituri, după cum am văzut, sarcina principală a lecţiei a constat din însuşirea săriturii printre mîini cu picioarele întinse. Or, gimnasta respectivă a executat la acest aparat 6 sărituri pregătitoare, 7 sărituri cu trecere în ghemuit şi numai 3 sărituri cu picioarele întinse. Deci, cel mai puţin s-a insistat tocmai asupra sarcinii principale. La bîrnă s-a preconizat învăţarea roţii laterale. Predarea a început pe o bîrnă aşezată la sol, apoi la bîrna înaltă. După mai multe încercări nereuşite, antrenorul şi-a dat seama că gimnastele nu sînt încă pregătite pentru acest element şi a trecut la exersarea roţii la sol, de fapt la exerciţiul cu care trebuia să înceapă însuşirea acestui element. Această inversare metodică a venit în contradicţie flagrantă cu principiul gradării în antrenament. În afară de aceasta, greşelile din timpul execuţiilor nu au fost corectate decît în parte şi numai superficial, neexistînd — lucru esenţial mai ales la începători, unde nu trebuie să se treacă mai departe înainte de a se însuşi corect o mişcare — o preocupare pentru o ţinută ireproşabilă şi pentru o tehnică bine pusă la punct. Mai trebuie să arătăm că antrenorul le-a ajutat efectiv prea des pe gimnaste în execuţia unor elemente, nelăsîndu-le să se bazeze pe forţele proprii.

Toate aceste constatări duc la concluzia că volumul şi intensitatea nu sînt întotdeauna suficiente pentru realizarea unor performanţe şi că de multe ori greşelile metodice umbresc munca prin care s-ar putea obţine rezultatele aşteptate.

PERFORMANŢELE ÎNALTE SÎNT MAI PRETENŢIOASE

Recent am asistat la antrenamentul secţiei masculine a clubului Dinamo şi anume la lecţia grupei de seniori categoria I, sub conducerea prof. Francisc Cociş. Această grupă face în prezent trecerea spre categoria maeştri. La antrenament au fost prezenţi 5 gimnaşti din efectivul de 7. Conspectul lecţiei — situată tot la sfîrşitul perioadei pregătitoare — prevedea perfecţionarea a 3 sărituri, însuşirea şi perfecţionarea unor elemente şi a unor legături din exerciţiile impuse la paralele şi la inele. Să dăm cuvîntul din nou cifrelor:

Durata totală a antrenamentului 210 minute, lucru efectiv 35 de minute şi 42 secunde.

Partea pregătitoare 30 minute, lucru efectiv 15 minute.

Partea fundamentală 180 minute, lucru efectiv 20 minute şi 42 secunde dintre care la: sărituri 25 minute, lucru efectiv 54 secunde, paralele 75 minute, lucru efectiv 6 minute şi 23 secunde, inele 45 minute, lucru efectiv 3 minute şi 25 secunde.

Aparat complimentar, pregătire fizică generală 35 minute, lucru efectiv 10 minute.

Gimnastul urmărit de noi, Constantin Bălan, a executat 18 repetări la sărituri (3 sărituri diferite), 49 de repetări la paralele (35 de elemente şi 14 combinaţii din mai multe elemente) şi 11 repetări la inele (numai combinaţii).

Dacă studiem aceste cifre şi dacă avem în vedere şi faptul că aceşti gimnaşti efectuează 5 antrenamente pe săptămînă, asemănătoare ca volum şi ca intensitate, putem afirma că în privinţa cantităţii muncii ne-am apropiat de antrenamentul modern. Din această cauză nici nu ne vom ocupa mai amănunţit de analiza densităţii propriu-zise. Făcînd constatările de mai sus, se pune însă — firesc — întrebarea de ce nu ne aflăm şi în privinţa performanţelor la nivelul mondial? În primul rînd, am putea spune că sîntem cam... întîrziaţi. După cum este cunoscut, în alte ţări se munceşte, de ani de zile, cu volum şi cu intensităţi mult mai mari decît au făcut-o gimnaştii noştri fruntaşi. Desigur, mai bine mai tîrziu decît niciodată şi, ca atare, trebuie să avem răbdare pînă ce tineretul de astăzi va obţine rezultatele dorite.

Aici trebuie însă să revenim la ideea de bază a articolului nostru, aceea că nu este suficient să avem doar o densitate mare în lecţiile de antrenament, ci ar mai trebui... Ce anume? Cu toate că după o singură lecţie de antrenament, luată izolat, nu se pot trage concluzii definitive, încercăm să arătăm cîteva aspecte care frînează progresul atît de dorit în gimnastica noastră masculină.

Chiar după părerea antrenorului dinamovist, Francisc Cociş, puţini dintre gimnaşti au perspectiva clară a unor performanţe înalte. Deci, spunînd lucrurilor pe nume, putem constata că volumul mare de muncă nu va da totuşi, în toate cazurile, rezultatele dorite. Ce-i împiedică pe majoritatea gimnaştilor ca să atingă mai devreme sau mai tîrziu performanţele înalte? La unii este vorba de lipsa unor calităţi fizice de bază, la alţii de deprinderi şi de o tehnică greşit însuşite încă de la începutul activităţii lor, la alţii de forţarea pregătirii în vederea obţinerii rapide a unor rezultate.

Pe lîngă realizarea volumului şi a intensităţii ridicate în antrenamente este absolut nevoie de o selecţie primară şi secundară mai riguroasă. Antrenorul, şi nu numai cel de la Dinamo, ci şi toţi ceilalţi care lucrează cu gimnaşti de categorii superioare, trebuie să pună un accent mai mare pe însuşirea gradată şi cît mai corectă a tehnicii unor elemente grele (cum să treacă, de exemplu, un gimnast după o „finlandeză" la un schimb de sprijin la paralele, cînd el nu cunoaşte suficient primul element?!), pe dezvoltarea calităţilor fizice specifice la un nivel foarte înalt.

Cu toate că scopul observaţiilor noastre a fost analiza volumului şi densităţii antrenamentelor, în materialul prezent ne-am ocupat şi de alte probleme ale pregătirii gimnaştilor. Aceasta pentru că, după părerea noastră, chiar dacă densitatea lecţiilor este în general corespunzătoare, în cadrul procesului de pregătire mai sînt multe lipsuri de remediat, iar acesta nu poate fi privit numai dintr-un singur unghi, ci trebuie analizat în totalitatea lui.

În preajma reluării activităţii atletice în aer liber

(Urmare din pag. 1)

cesari nu mai puţin de 327 de metri cubi de piatră. Cine sînt evidenţiaţii? Mulţi. Dar, în mod deosebit, membrii UCFS de la asociaţiile sportive de la Complexul pentru industrializarea lemnului, Şcoala de mecanici agricoli şi Fabrica de piele şi încălţăminte.

GH. IANCU - coresp.

LA TIMIŞOARA LUCRARILE ÎNTÎRZIE

Atleţii timişoreni au reluat activitatea în aer liber pe stadioanele „1 Mai", C.F.R., Progresul, „23 August", Tineretului şi pe terenul Liceului nr. 4. Despre condiţiile pe care le au atleţii oraşului nostru pe aceste stadioane sînt de spus multe, unele bune ,altele dimpotrivă. Dar iată cele constatate pe teren:

La stadionul „1 Mai", cea mai modernă bază sportivă, pista nu este încă corespunzătoare din cauza ploilor. Sînt de făcut şi unele observaţii critice privind păstrarea unor instalaţii necesare practicării atletismului de performanţă. Astfel, obstacolele pentru cursa de 3 000 m şi ţarcul pentru aruncarea ciocanului — proprietatea clubului Banatul — sînt lăsate într-un loc necorespunzător şi expuse deteriorării.

Stadionul C.F.R., gazda multor reuniuni atletice importante, seamănă acum cu un mic şantier. Aici se lucrează intens pentru ca atleţii să aibă condiţii bune de pregătire şi concurs. Se reface stratul superior al pistei, se repară sectoarele de sărituri şi aruncări, instalaţiile sanitare etc.

La fel se procedează şi pe „Progresul". Se repară radical pista de 400 de metri şi pistele de elan, se înlocuieşte nisipul în gropile de sărituri etc.

În prezent, cele mai bune condiţii de antrenament le au atleţii de la Liceul nr. 4. Ei dispun de terenul mic al şcolii unde se pregătesc săritorii şi sprinterii şi terenul de la „Tineretului" unde lucrează cei de la probele de fond şi semifond.

Cei mai mulţi atleţi sînt repartizaţi pe stadionul „23 August" (al clubului Politehnica). Condiţiile de pregătire de aici sînt însă cu totul necorespunzătoare. Pentru a vă face o imagine, vă relatăm un singur fapt: pista mare este atît de bătătorită, încît seamănă, mai curînd, cu una de ciclism din beton. De 6—7 ani la această pistă nu s-a mai făcut nimic. Cînd plouă, pe alocuri se fac bălţoace, iar pe timp uscat ea devine atît de tare, încît nici cuiele pantofilor de atletism n-o străpung.

Perspective de amenajare? Sînt, dar nu acum! După cum ne spunea tov. E. Varga, secretarul clubului Politehnica, abia se lucrează la documentaţia lucrărilor. Astfel că, înainte de luna mai munca de renovare nu va putea începe.

Ce vor face pînă atunci atleţii?

P. ARCAN-coresp. reg.